

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. év november hó 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

V É G Z É S T:

Az emberölés büntette és más bűncselekmény miatt a vádlott ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2016. év március hó 7. napján kelt 16.B.593/2015/45. számú ítéletét **helybenhagyja** azzal, hogy a vádlott 2013. december 13. napjától 2013. december 14. napjáig volt őrizetben, anyja nevét helyesbíti.

A közügyektől eltiltást mellékbüntetésként tekinti kiszabottnak.

A másodfokú eljárásban felmerült 20.370,- (húszezer-háromszázhetven) Ft bűnügyi költséget a vádlott köteles az államnak megfizetni.

Felhívja az elsőfokú bíróságot a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés utólagos módosítása iránti különleges eljárás lefolytatására.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S:

A Fővárosi Törvényszék a 2016. március 7. napján kihirdetett 16.B.593/2015/45. számú ítéletével a vádlottat bűnösnek mondta ki emberölés büntetében (Btk. 160. § (1) bekezdése és (2) bekezdés b.) d.) és k.) pontja), valamint magánlaksértés vétségében (Btk. 221. § (1) bekezdése). A vádlottat ezért halmazati büntetésül mint többszörös visszaesőt életfogytig tartó szabadságvesztésre és 10 év közügyektől eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés végrehajtási fokozatát fegyházban állapította meg. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott legkorábban 20 év után bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította. A bíróság 16.000 forint erejéig vagyonelekobzást rendelt el. Határozott a lefoglalt bűnjelekről, valamint a vádlottat kötelezte a bűnügyi költség megfizetésére.

Az elsőfokú bíróság ítéletét az ügyész tudomásul vette, ellene a vádlott az ok megjelölése nélkül, a védő téves jogi minősítés miatt és enyhítésért jelentett be fellebbezést.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.507/2016/1. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az általa lefolytatott bizonyítás során nem sértett eljárási szabályt, a megállapított tényállás túlnyomórészt megalapozott, azonban kiegészítésre szorul mind a történeti, mind a személyi részében. Az elsőfokú ítéletben 8.) pont alatt írt pénzbüntetését a Budapest Környéki Törvényszék BV. csoportja a 2015. január 12. napján kelt 1.BV.2140/2014/6. számú határozatával 250 nap szabadságvesztésre változtatta át, amely még végrehajtásra vár. A vádlott jogerős elítéléseinek sora 9.) pontként azzal folytatandó, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2015. október 15. napján jogerőre emelkedett 18.B.XVII.21945/2014/6.

számú ítéletével a vádlottat, mint többszörös visszaesőt 2 év 2 hónap fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Jelenleg ezt a büntetését tölti, várhatóan 2017. december 15. napján szabadul. A jelen ügyben hozott elsőfokú ítélet kihirdetését megelőzően emelkedett jogerőre a vádlottnak egy újabb elítélése, amellyel 10.) pontként az elsőfokú ítélet kiegészítendő. A vádlottat a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság a 2016. február 16. napján jogerőre emelkedett 2.B.XIX.276/2015/23. számú ítéletével a 2012. június 17. napján elkövetett sikkasztás vétsége miatt - mint többszörös visszaesőt - 1 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte. Az elsőfokú ítélet történeti tényállása kiegészítendő azzal, hogy a sértett az elkövetéskor körülbelül 60 kilogramm testsúlyú, illetőleg 168 centiméter magas volt.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség álláspontja szerint a fentiek szerint pontosított tényállás a másodfokú eljárásban irányadónak tekintendő. A Fővárosi Törvényszék a megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, a vádbeli magatartást helyes jogi indokolást adva törvényesen minősítette. Nem tévedett a büntetés kiszabásakor sem, azonban törvénysértően állapította meg a feltételes szabadság legkorábbi időpontját 25 év helyett 20 évben. Indítványozta, hogy a Fővárosi Törvényszék ítéletét a másodfokú bíróság - a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának módosítása mellett - annak helyes indokainál fogva hagyja helyben.

A vádlott a másodfokú bírósághoz 2016. július 22. napján érkezett beadványában az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését indítványozta. Hangsúlyozta, hogy az általa elkövetett testi sértés büntette és magánlaksértés vétsége vonatkozásában őszinte, megbánó magatartást tanúsított, amely beismerését az elsőfokú bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe. Az emberölés büntetnének elkövetését határozottan tagadta, elmondása szerint csak két kisebb ütést mért a sértettre. Álláspontja szerint a sértett halálát eredményező sérüléseket annak kutyája okozhatta, illetve utalt arra, hogy a helyszínelés során talált állapotok alapján nem zárható ki, hogy ő utána még más is járhatott a helyszínen. Véleménye szerint az elsőfokú ítélet feltételezéseken alapult, következtésképpen megalapozatlan, így kérte annak hatályon kívül helyezését.

A nyilvános ülésen a vádlott megismételte a korábbi írásbeli beadványában foglaltakat, fellebbezését változatlanul fenntartotta.

A védő felszólalásában sérelmezte, hogy álláspontja szerint az eljárás során nem érvényesült a fegyveregyenlőség elve. A nyomozás „felépített” volt, a vádlott új elmeorvos-szakértői vizsgálatára is csak a bírósági szakban került sor. Utalt rá, hogy az elsőfokú ítélet maga is rögzítette, hogy az eljárás szakértők a vádlott személyiségjegyeit eltérően állapították meg. Az elsőfokú bíróság indokolása a tanú vallomásának értékelése kapcsán hiányos, ugyanis ítéletében nem adott számot arról, hogy miért nem fogadta el a tanú vallomásának azon részét, amely alapján arra lehetne következtetni, hogy a bűncselekmény helyszínét a sértett feltalálását követően megváltoztatták. A védelem álláspontja szerint az elsőfokú bíróság azt sem indokolta meg kellő mértékben, hogy miért vetette el azt a vádlotti felvetést, hogy a sértett sérüléseit annak harci kutyája okozta. A védő érvelése szerint az értékelt bizonyítékok alapján nem lehetett kétséget kizáróan a vádlott emberölési szándékára következtetni. A vádlott nem ölési szándékkal ment a helyszínre, nem volt nála semmilyen, az élet kioltására alkalmas eszköz sem. A vádlott tudattartamát vizsgálva csak és kizárólag halált okozó testi sértésben lehetett volna őt jogszerűen bűnösnek kimondani. Ennek megfelelően elsődlegesen az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését, másodlagosan a minősítés megváltoztatása mellett a joghátrány jelentős enyhítését indítványozta. Egyebekben utalt arra, hogy álláspontja szerint a magánlaksértés vétsége vonatkozásában a Be. 332. § (2) bekezdése szerinti eljárás megszüntetésnek lett volna helye.

A vádlott az utolsó szó jogán nem kívánt szólni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben bejelentett védelmi fellebbezések nem alaposak.

A Fővárosi Ítéltábla a fenti perorvoslatok folytán, a Be. 348. § (1) bekezdése alapján bírálta felül a Fővárosi Törvényszék ítéletét és az azt megelőző elsőfokú bírósági eljárást. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a kiemelt jelentőségű ügyek eljárási szabályait maradéktalanul betartotta, a bizonyítási eljárás során perrendi hibát nem vétett.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, ítélete indokolásában számot adott a bizonyítékokat értékelő tevékenységéről és kellő részletességgel megindokolta, hogy a vádlott szakértői véleményeknek, és tanúvallomásoknak is ellentmondó, az ölési cselekmény vonatkozásában tagadó védekezését miért vetette el.

Összességében a bizonyítékok mérlegelése megfelel az iratok tartalmának, annak során az elsőfokú bíróság logikai hibát sem vétett. Az így megállapított tényállás csak kisebb kiegészítést igényelt a Be.352.§ (1) bekezdés a.) pontja szerint, az iratok tartalma alapján a következőkkel.

- Az elsőfokú ítéletben 8.) pont alatt írt pénzbüntetését a Budapest Környéki Törvényszék BV. csoportja a 2015. január 12. napján kelt 1.BV.2140/2014/6. számú határozatával 250 nap szabadságvesztésre változtatta át, amely még végrehajtásra vár.
- A vádlott jogerős elítéléseinek sora 9.) pontként azzal folytatandó, hogy a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 18.B.XVII.21945/2014/6. számú, a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.XVII.7223/2015/14. számú határozatával 2015. október 15. napján jogerőre emelkedett ítéletével a vádlottat - mint többszörös visszaesőt - a 2013. október 29. napján elkövetett súlyos testi sértés büntette miatt 2 év 2 hónap fegyházbüntetésre és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte. Jelenleg 2015. október 16. napjától ezt a büntetését tölti, várhatóan 2017. december 15. napján szabadul.
- A vádlott korábbi elítéléseinek sora a következő 10.) ponttal egészül ki. Kővári Attilát a Budapesti XVIII. és XIX. Kerületi Bíróság a 2.B.XIX.276/2015/23. számú, a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 21.Bf.11541/2015/6. számú határozatával 2016. február 16. napján jogerőre emelkedett ítéletével a 2012. június 17. napján elkövetett sikkasztás vétsége miatt - mint többszörös visszaesőt - 1 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte.
- A vádlott büntetőjogi előélete a következő, 11.) pontként feltüntetett elítéléssel bővül. A vádlottat a Pesti Központi Kerületi Bíróság a 6.B.X.30271/2015/24. számú, a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 26.Bf.X.5261/2016/5. számú határozatával 2016. július 11. napján jogerős ítéletével a 2013. július 1. napján elkövetett ittas állapotban elkövetett járművezetés vétsége miatt 6 hónap börtönbüntetésre, 2 év közúti járművezetéstől eltiltásra és 3 év közügyektől eltiltásra ítélte.

Az előző kiegészítésekkel és pontosításokkal a tényállás már minden tekintetben megalapozottá vált, így az a felülbírálat során irányadó volt. A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség átiratában indítványozta a történeti tényállás kiegészítését a sértett elkövetéskori magasságával és súlyával, de a másodfokú bíróság ezeket az ügy érdemi elbírálása szempontjából jelentőséggel nem bíró irreleváns körülményeknek ítélte, így a tényállás ilyen irányú kiegészítését mellőzte.

A vádlotti védekezésre tekintettel a Fővárosi Ítéltábla kiemeli, hogy a helyesen mérlegelt bizonyítékok alapján aggálytalanul kizárható, hogy a sértett halálát a vádlotton kívül más is okozhatta volna. A rendelkezésre álló igazságügyi orvos-szakértői vélemény egyértelműen rögzítette, hogy a sértett halálát okozó igen nagyszámú sérülés egymáshoz viszonyítottan rövid időn belül keletkezett. (Nyomozati iratok 507. oldala.) Következésképpen azokat a vádlotton kívül más személy életszerűen nem okozhatta. Ugyanez igaz a vádlott azon felvetésére, miszerint a sértett halálát esetlegesen kutyája magatartására lehetne visszavezetni. Egyrészt az eljáró szakértők okszerű indokolással ezt is kategorikusan kizárták, másrészt a sértett fejében kifejezetten külső erő (ütés) hatására keletkezett belső sérüléseket egy állat - kutya - nem tudta volna előidézni. Ezen kívül az elsőfokú bíróság arra is helyesen mutatott rá, hogy a sértettet feltaláló tanú a nagyobb testű kutyát az udvaron és nem a házban, a holttesttel egy helyiségben találta meg.

Azzal kapcsolatban, hogy a bűncselekmény helyszíne egyes adatok szerint a sértett feltalálását követően megváltozott, a Fővárosi Ítéltábla rámutat arra, hogy már a helyszíni szemle során is kétségtelen kutatási nyomok kerültek rögzítésre (nyomozati iratok 153. oldala), ezen túlmenően a helyszín utóbb történt esetleges megváltoztatása a vádlott terhére rótt bűncselekmények vonatkozásában nem bírna büntetőjogi relevanciával. Védekezése során a vádlott vitatta a gázcsap megnyitását is. Ezzel kapcsolatban az elsőfokú bíróság helyesen utalt arra, hogy azt a helyszínre elsőként kiérkező, az Országos Mentőszolgálat gépesze zárta el, következésképpen tényként állapítható meg, hogy a gázcsap nyitva volt, azt pedig a vádlotton kívül más nem nyithatta ki. (Nyomozati iratok 113. oldala.)

Az elsőfokú bíróság által mérlegelés körébe vont bizonyítékok e tekintetben zárt logikai láncot alkottak. Az irányadó tényállást fentieken túl az értékelt tanúvallomások, valamint a helyszínen történt jelenlétére és a sértett kisebb fokú bántalmazására szorítkozó vádlotti vallomás is alátámasztotta.

A Fővárosi Ítéltábla álláspontja szerint a megalapozott elsőfokú ítélet nem szenvedett olyan hibában, ami alapján a Be. 373. §-a szerinti hatályon kívül helyezésre kerülhetett volna sor, az az érdemi felülbírálatra teljes egészében alkalmas volt.

Az irányadó tényállás alapján a Fővárosi Törvényszék okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére.

A vádlott által elkövetett bűncselekmény jogi minősítése kapcsán a Fővárosi Ítéltábla mindenben osztotta az elsőfokú bíróság jogi indokolását. Az a védői okfejtés, miszerint a vádlott terhére csak az a vádlott általa is beismert két fejre mért ütés bizonyítható, amely végül a sértett halálát okozta, nem foghat helyt. A Fővárosi Törvényszék a vádlott szándékára vonatkozóan - figyelemmel a Kúria 3/2013. Büntető Jogegységi Határozatára is, - helyes következtetésre jutott, mikor kifejtette, hogy a vádlott elhúzódozó bántalmazó tevékenysége, az idős sértett szisztematikus bántalmazása annak ellenére nem irányulhatott másra, mint a sértett életének kioltására, hogy adott esetben ehhez semmiféle eszközt nem használt, csak jelentős fizikai erőfölkénnyel élt.

A minősítő körülmények vizsgálata során a Fővárosi Ítéltábla megállapította, hogy az elsőfokú bíróság törvényesen minősítette a vádlott cselekményét nyereségvágyból, különös kegyetlenséggel, a bűncselekmény elhárítására idős koránál fogva korlátozottan képes személy sérelmére elkövetett emberölés büntetnének. Az elsőfokú ítélet e körben adott indokolásával a másodfokú bíróság maradéktalanul egyetértett.

A vádlott által elkövetett magánlaksértés vétségének minősítése is törvényes, az annak megállapításához szükséges magánindítvány joghatályos.

A Fővárosi Törvényszék felsorolta a büntetés kiszabása során figyelembe vett súlyosító és enyhítő körülményeket, amelyek azonban némi helyesbítést igényeltek. Az elkövetéstől eltelt nem egészen három év időmúlás egy ilyen tárgyi súlyú élet elleni bűncselekmény esetében nem bír enyhítő hatással, így az erre való hivatkozást a másodfokú bíróság mellőzte.

Figyelemmel a vádlott terhére rótt élet elleni bűncselekmény tárgyi súlyára és a fentiek szerint helyesbített súlyosító és enyhítő körülményekre, a Fővárosi Ítéltábla nem osztotta a büntetés enyhítését célzó védői indítványt. A többszörös visszaeső vádlottal szemben a háromszorosan is minősített emberölés büntette miatt kiszabott joghátrány a másodfokú bíróság meggyőződése szerint sem lehetett más, mint életfogytig tartó szabadságvesztés.

Az ítéltábla észlelte, hogy az elsőfokú bíróság nem a hatályos anyagi jogi szabályoknak megfelelően rendelkezett a vádlott legkorábbi feltételes szabadságra bocsátásának lehetőségéről. A Btk. 43. § (1) bekezdés I. fordulata szerint, ha a bíróság az életfogytig tartó szabadságvesztés kiszabása esetén a feltételes szabadságra bocsátás lehetőségét nem zárja ki, annak legkorábbi időpontját legalább huszonöt, legfeljebb negyven évben állapítja meg.

Az elsőfokú ítélet elleni ügyészi fellebbezés hiányában súlyosítási tilalomba ütközik és a másodfokú eljárás során nem orvosolható a feltételes szabadságra bocsátás időpontjának törvénysértő megállapítása. (ÍH 2004/118.) Erre, valamint a Be. 355. §-ára figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezését nem változtathatta meg, ugyanakkor felhívta az elsőfokú bíróságot a Be. 557. § (1) és (2) bekezdése szerinti különleges eljárás lefolytatására.

Az elsőfokú bíróság a különleges eljárás lefolytatása során határozhat a törvénynek megfelelően a feltételes szabadságra bocsátással kapcsolatban, mely határozata jogorvoslattal támadható.

A Fővárosi Törvényszék ítéletének egyéb járulékos rendelkezései törvényesek.

Mindezekre figyelemmel a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét a Be. 371. § (1) bekezdése alapján - a vádlott anyja nevének, valamint az általa őrizetben töltött idő utolsó napjának helyesbítésével - helybenhagyta.

Budapest, 2016. év november hó 15. napján

Dr. Lassó Gábor sk.
a tanács elnöke

Dr. Vasvári Csaba sk.
előadó bíró

Dr. Révész Tamásné sk.
bíró

A Fővárosi Törvényszék 16.B.593/2015/45. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.223/2016/7. számú végzésében foglalt pontosításokkal 2016. november 15. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2016. november 15. napján

Dr. Lassó Gábor s.k.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Hornyákné Sléder Ágnes
tisztviselő